

свѣдѣства между Австріѣю и Сърбіѣю: „и въ второ-то комитѣ Ва-  
левски писалъ, въ имя Императора, „ че Негово Величество чувс-  
твовалъ велико состраданіе за Сърбскыя-тъ народъ, и ся много ин-  
тересувалъ да види добры-ты слѣдствія, кои-то ся надѣилъ да  
произлѣзтъ отъ старанія-та на князъ Милоша за благополучіе-то на  
Сърбіѣю, и при това щалъ да ся възблагодари най-паче ако чюе  
какъ Князь-тъ улучилъ, управляя народъ-тъ съ съ умѣренность  
кой-то не бы исключила потребнѣ-тъ строгость, да соедини сичкы-ты  
духовы около байрякъ-тъ на общенародно-то благодѣе-тъ. „

Писѣтъ такожде отъ Бѣлградъ на 1 Априліа (н. л.) какъ  
князь Михаилъ, сынъ князя Милоша, отишълъ на Віеннѣ, а отъ  
тамъ щалъ да поиде на Парисъ и на Лондрѣ. Съ кое намѣре-  
ніе, никой не знае; но вѣроятнѣо мыслятъ нѣкои-си че отходи да  
търси подкрѣпленія за да получи отъ Портѣ-тъ припознаніе на  
наслѣдство-то княжественно. На това отгорѣ добро е, каже единъ  
вѣстникъ да напомнимъ онова що рѣклъ Кабули Ефенди кога-то бѣ  
последнѣо комисаръ у Сърбіѣю: Князеве-ти на това мѣсто, ако  
« щѣтъ да оздравятъ княжеско-то положеніе и за себи си, и за  
« чада-та си, трѣба първо да захванѣтъ отъ да управляватъ мѣс-  
« то-то съ добръ совѣсть, съ правдѣ, съ любовъ народнѣ, и най-  
« паче спорядъ завѣщанія-та на уставъ-тъ. «

Но друго по-важно извѣстіе е дошло отъ Бѣлградъ отъ 1/13.  
Априліа, че Сърбско-то Правителство свыкало сичкы-ты тамо насе-  
лены чюжды подданицы, и имъ рекло „ че отъ нынѣ на татакъ тѣи  
были длѣжни да припознаватъ само него, и да ся отправятъ на  
право до него за сичкы-ты си работы, защо консули-ти не щали  
веке да иматъ никоѣж сѣдебнѣ власть въ Сърбіѣю; слѣдователно имъ  
заповѣдало, или да послушатъ и да ся покоряватъ така на мѣстнѣ-  
тъ власть, или до 30 дни да оставятъ Сърбіѣю и да пойдѣтъ на  
друго мѣсто да живѣѣтъ. „ Чюжденци-ти писали съки до консу-  
ли-ти за да питатъ какво трѣба да правятъ. — Ако завърши-  
това нѣщо Милошъ, то е голѣма работа, защо секи знае че, спо-